

DAVID GRAEBER

**ΑΜΠΑ
ΤΖΙΑΙ
ΕΙΣΑΙ
ΑΝΑΡΧΙ-
ΚΟΣ/Η;**

**Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΕ
ΑΗΚΕΙ ΣΥΞΥΛΗ/Ο!**

faura books

για τη φαούρα των
ανατρεπτικών ιδεών

Εν πολλά πιθανόν να άκουσες πιλέ κάποια πράματα για τους αναρχικούς τζιαι τι υποτίθεται ότι πιστεύουν. Το πιο πιθανόν εν πως όσα άκουσες εν πελλάρες. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι οι αναρχικοί υποστηρίζουν τη βία, το χάος τζιαι την καταστροφή, ή ότι εν ταραμένοι μηδενιστές που θέλουν να τα ανατινάξουν ούλλα ίσσια πάνω. Καμία σχέση, στην πραγματικότητα^[1]! Οι αναρχικός^[2] εν απλά άνθρωποι που πιστεύουν ότι τα ανθρώπινα όντα εν ικανά να συμπεριφέρονται με νούσιμο τρόπο χωρίς να τους το επιβάλουν. Τούτη εν μια πολλά απλή σκέψη αλλά εν τζιαι μια σκέψη που οι πλούσιοι τζιαι δυνατοί πάντα εβρίσκαν επικίνδυνη.

Στην πιο απλή τους μορφή τα αναρχικά πιστεύω καταλήγουν σε θκυο βασικές υποθέσεις. Η πρώτη εν ότι τα ανθρώπινα όντα, κάτω που κανονικές συνθήκες, εν όσο λογικά τζιαι τίμια μπορούν, τζιαι μπορούν να οργανώνουν μόνα τους τες κοινότητές τους, χωρίς να πρέπει να τους διατάξουν πως. Η δεύτερη εν ότι η εξουσία διαφθείρει. Παραπάνω που ούλλα, αναρχία σημαίνει να έσσιεις το κουράγιο να πιάνεις τες αρχές της κοινής ευπρέπειας με τες οποίες ζούμε ούλλοι, τζιαι να τες ακολουθάς μέσα που τα λογικά συμπεράσματά τους. Όσο παράξενο τζιαι αν φαίνεται, στα πιο σημαντικά πράματα είσαι αναρχικός πιλέ, απλά εν το συνειδητοποιάς.

As αρκέψουμε πιάνοντας κάποια παραδείγματα που την καθημερινή ζωή.

Αν έσσιει ουρά για να μπεις σε ένα γεμάτο λεωφορείο, κάθεσαι τζιαι καρτεράς τη σειρά σου χωρίς να ανοίξεις δρόμο τζιαι να κουντάς με τους αγκώνες σου ακόμα τζιαι αν μεν έσσιει μπάτσους γυρό;

Αν απάντησες «ναι», είσαι συνηθισμένη να συμπεριφέρεσαι αναρχικά καλό! Η πιο βασική αναρχική ιδέα εν η αυτο-οργάνωση: η εικασία ότι τα ανθρώπινα όντα εν χρειάζεται κατ' ανάγκη να απειλούνται με διώξεις για να εν ικανά να φτάσουν σε μια κατανόηση μεταξύ τους ή να συμπεριφερτούν με αξιοπρέπεια τζιαι σεβασμό.

Ούλλες πιστεύουν ότι εν ικανοί να συμπεριφέρονται νούσιμα που μόνοι τους. Αν σκέφτονται ότι εν απαραίτητοι οι μπάτσοι τζιαι οι νόμοι, εν επειδή νομίζουν πως ούλλες οι άλλες ένεν ικανές να συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο. Αλλά αν το καλοσκεφτείς, ένεν έτσι που σκέφτονται τζιαι οι άλλοι για λλόου σου; Οι αναρχικός υποστηρίζουν πως ούλλη η αντικοινωνική συμπεριφορά που μας κάμνει να νομίζουμε ότι εν απαραίτητο να έχουμε στρατούς, αστυνομία, φυλακές τζιαι κυβερνήσεις να ελέγχουν τη ζωή μας, στην πραγματικότητα βασίζεται πας τες συστημικές ανισότητες τζιαι την αδικία που οι στρατοί, η αστυνομία τζιαι οι κυβερνήσεις δημιουργούν. Ούλλα εν ένας φαύλος κύκλος. Αν οι άνθρωποι συνηθίζουν στο να τους συμπεριφέρεσαι σαμπώς τζιαι η γνώμη τους εν έσσιει σημασία, πολλά πιθανόν να νευριάσουν, να γίνουν γκρινιάριες, κυνικές, ακόμα τζιαι βίαιοι - τζιαι έτσι γίνεται πιο εύκολο για τζιείνους που εν στην εξουσία να λαλούν πως εν μετρά η γνώμη τους. Μόλις καταλάβουν ότι οι γνώμες τους έχουν την ίδια αξία με ούλλων των υπόλοιπων στην πραγματικότητα, έχουν την τάση να γίνονται αξιοθαύμαστα καταντοικοί. Εν συντομία: οι αναρχικός πιστεύουν ότι εν η ίδια η εξουσία τζιαι τα αποτελέσματά της που κάμνουν τους ανθρώπους παλαβούς τζιαι ανεύθυνους.

Είσαι μέλος κάποιου συλλόγου ή αθλητικής ομάδας, ή μιας οποιασδήποτε εθελοντικής οργάνωσης όπου οι αποφάσεις εν επιβάλλονται που έναν αρχηγό αλλά παίρνονται με βάση τη γενική συναίνεση;

Αν η απάντησή σου εν «ναι», τότε ανήκεις σε ένα σώμα που λειτουργεί με αναρχικές αρχές! Μια άλλη αναρχική πρόταση εν η εθελοντική ένωση. Πρόκειται απλά για την εφαρμογή δημοκρατικών αρχών στην καθημερινή ζωή. Η μόνη διαφορά εν ότι οι αναρχικές πιστεύουν πως ούλλα στην κοινωνία πρέπει να οργανώνονται σύμφωνα με τούντο πλαίσιο - ούλλες οι ομάδες να βασίζονται στην ελεύθερη συνένωση των μελών τους, τζαι γι' αυτό, ούλλες οι «που τα πάνω προς τα κάτω» δομές μιλιταριστικού τύπου όπως οι στρατοί, οι γραφειοκρατίες ή οι μιάλες εταιρείες που βασίζονται σε ιεραρχία, εν θα χρειάζονται πλέον. Ίσως εν πιστεύεις πως μπορεί να γίνει κάτι τέθκοιο. Μπορεί τζαι να το πιστεύεις. Όμως, κάθε φορά που φτάνεις σε μια συμφωνία μέσω συναίνεσης, παρά μέσω των απειλών, κάθε φορά που έρκεσαι σε μια εθελοντική ρύθμιση με ένα άλλο πρόσωπο, φτάνεις σε κατανόηση ή σε συμβιβασμό, παίρνοντας υπόψιν την κατάσταση του άλλου προσώπου εν προκειμένω ή τις ανάγκες του, είσαι αναρχικός -ακόμα τζαι αν μεν το καταλαβαίνεις.

Η αναρχία εν απλά ο τρόπος που οι άνθρωποι δρουν άμαν εν ελεύθεροι να πράξουν όπως επιλέξουν, τζαι άμαν έχουν να κάμουν με άλλες που εν εξίσου ελεύθερες, έχοντας συνείδηση της ευθύνης απέναντι σε άλλους που συνεπάγεται τούτη η ελευθερία. Τούτο οδηγεί σε ένα άλλο κρίσιμο σημείο: ενώ οι άνθρωποι μπορούν να εν λογικοί τζαι διακριτικοί άμαν έχουν να κάμουν με ίσους, η ανθρώπινη φύση εν τέθκοια που εν μπορούμε να τους εμπιστευτούμε άμα τους δίνεται η εξουσία πάνω σε άλλους. Αν δώσεις σε κάποιον μια τέθκοια εξουσία, σχεδόν αναπόφευκτα εν να την καταχραστεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Πιστεύεις ότι οι παραπάνω πολιτικοί εν εγωιστικά γουρούνια που εν τους κόφτει πραγματικά για το δημόσιο συμφέρον; Πιστεύεις ότι ζούμε σε ένα οικονομικό σύστημα που εν ηλίθιο τζαι άδικο;

Αν απάντησες «ναι», τότε προσυπογράφεις την αναρχική κριτική στην κοινωνία του σήμερα - τουλάχιστον στο ευρύτερο πλαίσιο της. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι η εξουσία διαφθείρει, τζαι ότι τούτοι που τρων ούλη τους τη ζωή γυρεύοντας την εξουσία εν οι τελευταίοι που εννα έπρεπε να την έχουν. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι το παρόν οικονομικό σύστημα, εν πιο πιθανό να ανταμείψει τους ανθρώπους για την εγωιστική τζαι αδίστακτη συμπεριφορά τους, παρά για την αξιοπρέπεια τζαι την τρυφερότητα τους ως ανθρώπινα όντα. Οι παραπάνω άνθρωποι νιώθουν το τούτο. Η μόνη διαφορά εν ότι οι παραπάνω άνθρωποι εν σκέφτονται πως μπορούν να κάμουν κάτι για τούτο, ή τέλος πάντων - τζαι τούτο εν κάτι για το οποίο τα τσιράκκια των ισχυρων επιμένουν - ότι κάμουν εν να κάμει τα πράματα ακόμα σσειειρότερα. Αλλά ίνταμπου γίνεται αν δεν εν αλήθεια τούτο;

Υπάρχει όντως κάποιος λόγος να το πιστεύεις τούτο; Στην πραγματικότητα, οι παραπάνω προβλέψεις για το τι εννα εγίνετον χωρίς κυβερνήσεις ή καπιταλισμό αποδείχτηκαν εξολοκλήρου αναληθείς όταν εδοκιμάστηκαν στην πράξη. Για σσιιλιάς χρόνια οι άνθρωποι εζούσαν δίχα κυβερνήσεις. Ακόμα τζαι σήμερα, σε κάμποσα μέρη του κόσμου οι άνθρωποι ζουν έξω που τον έλεγχο των κυβερνήσεων. Εν σκοτώνονται ούλλοι μεταξύ τους. Κυρίως απλά συνεχίζουν τες ζωές τους όπως εννα έκαμεν ο οποιοσδήποτε. Βέβαια σε

μια πολύπλοκη, αστική, τεχνολογικά ανεπτυγμένη κοινωνία, κάτι τέτοιο εν να ήταν πιο περίπλοκο: αλλά η τεχνολογία εννα μπορούσε επίσης να διευκολύνει την επίλυση ούλλων τούτων των προβλημάτων. Για την ακρίβεια εν αρκέψαμε καν να σκεφτούμαστε ίνταλος εννα ήταν οι ζωές μας αν η τεχνολογία ανταποκρίνεται όντως στες ανθρώπινες ανάγκες. Πόσες ώρες εννα έπρεπε να δουλεύουμε αλήθεια ώστε να διατηρούμε μια λειτουργική κοινωνία – αν εξεφορτωνούμασταν δηλαδή ούλλα τα άχρηστα ή καταστροφικά επαγγέλματα όπως διαφημιστές, δικηγόρους, ανθρωποφύλακες, οικονομικούς αναλυτές, ειδικούς δημοσίων σχέσεων, γραφειοκράτες τζιαι πολιτικούς, τζιαι στρέψαμε τα καλύτερα επιστημονικά μυαλά μακριά που τους διαστημικούς εξοπλισμούς ή τα συστήματα των χρηματαγορών, ώστε να αυτοματοποιήσουν τες επικίνδυνες ή ενοχλητικές εργασίες όπως η εξόρυξη μεταλλευμάτων η ο καθαρισμός της τουαλέτας, τζιαι να διανείμουν την υπόλοιπη εργασία σε ούλλους ισότιμα; Πέντε ώρες δουλειά την ημέρα; Τρεις; Θκυο; Κανένας εν ξέρει γιατί ποττέ κανένας εν ρωτά τούτου του είδους τες ερωτήσεις. Για τες αναρχικές, τούτες εν οι ερωτήσεις που εννα έπρεπε να ρωτούμε. Βέβαια, σε μια πολύπλοκη, αστική, τεχνολογική κοινωνία ούλο τούτο εννα ήταν πιο περίπλοκο: αλλά η τεχνολογία μπορεί επίσης να διευκολύνει την επίλυση ούλων τούτων των προβλημάτων.

Πιστεύεις που τ' αλήθεια όσα λαλεις στα κοπελλούθκια σου (ή που σου ελαλούσαν οι γονιοί σου;)

«Εν έσσει σημασία ποιος το ξεκίνησε». «Εν πολεμάς το κακό με το κακό» [«Θκυο λάθη εν κάμνουν ένα σωστό» αυτολεξεί]. «Συμπεριφέρτου όπως θέλεις να σου συμπεριφέρονται». «Καθάριζε τες ακαταστασίες σου». «Μεν είσαι κακός σε κάποιον επειδή εν διαφορετικός». Εννα έπρεπε ίσως να αποφασίσουμε αν λαλούμε ψέματα στα παιθικά μας άμαν τους μιλούμε για το κακό τζιαι το καλό ή αν είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε στα σοβαρά τες παραινέσεις μας. Διότι αν ακολουθήσετε τούτες τες ηθικές αρχές ως τα λογικά τους συμπεράσματα, καταλήγετε στον αναρχισμό.

As πάρουμε για παράδειγμα την αρχή «εν πολεμάς το κακό με το κακό». Αν το έπαιρνες όντως σοβαρά, τούτο που μόνο του εννα επέτασσε στα σκουπίθκια ούλλη τη βάση του πολέμου τζιαι του συστήματος ποινικού δικαίου. Το ίδιο ισχύει τζιαι με το να μοιραζούμαστε: πάντα λαλούμε στα κοπελλούθκια ότι πρέπει να μάθουν να μοιράζονται, να δείχνουν αλληλοκατανόηση στες ανάγκες τους, να βοηθούν το ένα το άλλο. Μετά φκαίνουμε έξω στον πραγματικό κόσμο όπου υποθέτουμε ότι ούλλοι εν εκ του φυσικού τους εγωιστές τζιαι ανταγωνιστικοί. Αλλά όπως εννα εσημείωνε ένας αναρχικός: στην πραγματικότητα, ότι λαλούμε στα παιθικά μας εν σωστό. Σχεδόν οποιοδήποτε σημαντικό επίτευγμα που άξιζε τον κόπο στην ανθρώπινη ιστορία, κάθε ανακάλυψη ή κατόρθωμα που εβελτίωσε τες ζωές μας, εβασίστηκε στην συνεργασία τζιαι την αλληλοβοήθεια. Ακόμα τζιαι τώρα, οι παραπάνω που μας ξοδεύουμε πιο πολλά για τες οικογένειες τζιαι τους φίλους μας παρά για τες εαυτές μας. Ενώ, πιθανόν, πάντα εννα υπάρχουν ανταγωνιστικοί άνθρωποι στον κόσμο, εν υπάρχει κανένας λόγος η κοινωνία να βασίζεται στην ενθάρρυνση τέτοιων συμπεριφορών, πόσο μάλλον να κάμνει τους ανθρώπους να ανταγωνίζονται για τες βασικές ανάγκες της ζωής. Τούτο εξυμπερειεί μόνο τα συμφέροντα των ανθρώπων στην εξουσία, που θέλουν να ζούμε ο ένας με τον φόβο του άλλου. Γι' αυτό οι αναρχικές προτείνουν μια κοινωνία βασισμένη όι μόνο στην ελεύθερη συνένωση αλλά τζιαι στην αλληλοβοήθεια. Εν γεγονός ότι τα παραπάνω κοπελλούθκια μιαλινίσκουν με μια κάποια αναρχική ηθική, τζιαι σταδιακά

κατανοούν ότι ο κόσμος των ενηλίκων εν λειτουργεί με τούντον τρόπο. Γι' αυτό τζαι τόσα πολλά κοπελλούθκια επαναστατούν ή αποξενώνονται (ως το σημείο των αυτοκτονικών τάσεων), τζαι τελικά παραιτούνται ως ενήλικες. Η μόνη τους παρηγοριά, συχνά, εν η δυνατότητα να αναγιώσουν οι ίδιοι παιθικά τζαι να υποκρίνονται ότι ο κόσμος μας εν δίκαιος. Αν όμως εμπορούσαμε να αρκέψουμε όντως να χτίζουμε έναν κόσμο που, έστω στο ελάχιστο, εννα ήταν βασισμένος σε δίκαιες αρχές; Εν θα ήταν τούτο το μιαλύτερο δώρο που εννα μπορούσε να δώκει ο καθένας στα παιθικά του;

Πιστεύεις ότι τα ανθρώπινα όντα εν εκ φύσεως διεφθαρμένα τζαι κακά, ή ότι συγκεκριμένα ήδη ανθρώπων (γυναίκες, άνθρωποι διαφορετικού χρώματος, λαϊκοί άνθρωποι χωρίς πλούτη ή ανώτερη εκπαίδευση) εν υποδεέστερα όντα, καταδικασμένα να κυβερνούνται που άλλους ανώτερους;

Αν απάντησες «ναι», τελικά εν είσαι αναρχικός. Αλλά αν απάντησες «όχι», τότε, κατά πάσα πιθανότητα προσυπογράφεις το ενενήντα τοις εκατό των αναρχικών αρχών, τζαι πιθανόν, σε μεγάλο βαθμό, να ζεις τι ζωής σου σύμφωνα με τούτες. Κάθε φορά που συμπεριφέρεσαι σε έναν άλλο άνθρωπο με κατανόηση τζαι σεβασμό, είσαι αναρχική. Κάθε φορά που λύνεις τες διαφορές σου με άλλες με το να έρκεσαι σε έναν λογικό συμβιβασμό, ακούοντας τι έσσει να πει η καθεμιά παρά να αφήνεις έναν άτομο να αποφασίζει για τα υπόλοιπα, είσαι αναρχικός. Το ίδιο ισχύει κάθε φορά που μοιράζεις κάτι με μια φίλη, ή αποφασίζετε ποιου εν σειρά να πλύνει τα πιάτα, ή γενικά οτιδήποτε κάμεις τζαι φροντίζεις να γίνει δίκαια.

Βέβαια, εν εύκολο να πεις ότι εν ωραία τζαι καλά τούτα ούλλα ως ένας τρόπος για μιτσιές ομάδες ανθρώπων να συνεννοούνται μεταξύ τους, αλλά η διαχείριση μιας πόλης ή μιας χώρας εν ένα τέλεια διαφορετικό θέμα. Τζαι έσσεις δίκαιο φυσικά. Ακόμα τζαι αν αποκεντρώσεις την κοινωνία τζαι δώκεις όσο παραπάνω δύναμη γίνεται σε μικρές κοινότητες, εννα υπάρχουν ακόμα πολλά πράματα που εννα χρειάζονται συντονισμό, που τη λειτουργία των σιδηροδρόμων ως τες αποφάσεις για το ποιαν κατεύθυνση εννα πρέπει να πιάσει η ιατρική έρευνα. Αλλά μόνο τζαι μόνο επειδή κάτι εν περίπλοκο εν σημαίνει ότι εν έσσει τρόπο να το κάμεις δημοκρατικά. Απλά εννα περίπλοκο. Για την ακρίβεια, οι αναρχικοί έχουν μια φαουσα διαφορετικές ιδέες τζαι οράματα για την αυτο-διεύθυνση μιας περίπλοκης κοινωνίας. Εννα εξέφευγε πολλά που τες προθέσεις ενός μικρού εισαγωγικού κειμένου όπως τούτου να κάτσω τωρά να τες αναλύσω βέβαια. Αρκεί να πούμε απλά ότι πολλοί άνθρωποι εξόδεσαν πολύ χρόνο επινοώντας μοντέλα για το πώς εννα λειτουργούσε μια πραγματικά δημοκρατική τζαι υγιής κοινωνία. Βεβαίως, καμιά αναρχική εν ισχυρίζεται ότι έσσει το τέλειο σχέδιο. Ούτως ή άλλως, το τελευταίο πράμα που θέλουμε εν να επιβάλουμε προκατασκευασμένα μοντέλα στην κοινωνία. Η αλήθεια εν ότι πιθανότατα εν μπορούμε καν να φανταστούμε τα μισά που τα προβλήματα που εννα επρόκειταν στην προσπάθειά μας να αναλυθήσουμε μια δημοκρατική κοινωνία. Ακόμα τζαι έτσι, είμαστε πεπεισμένοι ότι, με την ανθρώπινη επινοτικότητα να ένι τζείνο που ένι, έτσι προβλήματα πάντα μπορούν να λυθούν, αρκεί να γίνεται σύμφωνα με το πνεύμα των βασικών αρχών μας, οι οποίες σε τελική ανάλυση εν θεμελιώδεις αρχές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

[1] σμ: Θεωρούμε πως τούτη η απλοποίηση παραβλέπει σημαντικό μερίδιο των αναρχικών τζαι ιστορικά τζαι στο σήμερα.

[2] σμ: Στο κείμενο χρησιμοποιούμε μια αρσενικό τζαι το θηλυκό γένος εναλλασσόμενα, σε μια προσπάθεια να μιν αναπαράγουμε τον κυρίαρχο σεξιστικό λόγο.

faurabooks@riseup.net
faurabooks.noblogs.org

